



Κοινό κείμενο στήριξης της ANTAPΣYA στις ευρωεκλογές έχουν εκδόσεις οι ANTAPΣYες στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Υπογράφουν οι: ANTAPΣYA Βελγίου, ANTAPΣYA Βερολίνου, ANTAPΣYA Ολλανδίας, ANTAPΣYA Ηνωμένου Βασιλείου και μέλη της ANTAPΣYA από τη Γαλλία.

Το κείμενο αναφέρει:

Είμαστε νέες και νέοι, εργαζόμενες κι εργαζόμενοι που από την αρχή της κρίσης ως και σήμερα, πάνω από μία δεκαετία πλέον, **έχουμε μεταναστεύσει**. Είτε ως εργάτες, ειδικεμένοι ή ανειδίκευτοι, είτε ως επιστήμονες, είτε ως φοιτητές αναγκαστήκαμε να μεταναστεύσουμε σαν απόρροια των πολιτικών επιλογών που επιβάλλονται από την ΕΕ στα κράτη-μέλη. Τις πολιτικές επιλογές αυτές στη χώρα μας τις εξυπηρέτησαν οι κυβερνήσεις από την αρχή της κρίσης ως σήμερα με στόχο δήθεν “την έξοδο από την κρίση”, αλλά στην πραγματικότητα την υπεράσπιση της κερδοφορίας του συστήματος.

Η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση δεν έχει ξεπεραστεί. Οι αντιθέσεις ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα και τις αστικές τάξεις δυναμώνουν, ενώ τα πολιτικά συστήματα γίνονται πιο αντιδραστικά. Όσο κι αν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ευαγγελίζεται πως η χώρα έχει εξέλθει από την κρίση, τα λαϊκά στρώματα εξακολουθούν να υποφέρουν. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έχει οδηγήσει στην συνέχιση και κλιμάκωση της αντεργατικής επίθεσης, στη μόνιμη επιτροπεία, ενώ η οι εργασιακές σχέσεις ελαστικοποιούνται και η μερική απασχόληση επελαύνει. Τρανή απόδειξη, το μεταναστευτικό ρεύμα από την Ελλάδα όχι μόνο δεν μειώνεται αλλά παραμένει σταθερό.

Η μακρόχρονη πλέον προσωπική μας εμπειρία μας ανέδειξε ότι η κρίση δε συνιστά “ελληνική ιδιαιτερότητα”, αλλά είναι μία δομική κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος, που σκοπό έχει να ρουφήξει όλες τις δυνατότητες που έχει ο άνθρωπος και η φύση, με στόχο την παραγωγή κέρδους. Βλέπουμε την κρίση μέσα από τα μάτια μας στις χώρες της Ευρώπης.

Το βάθεμα της εκμετάλλευσης των εργαζομένων και οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στις Ευρωπαϊκές χώρες, περνάνε μέσα από την ΕΕ. Εδώ και μισό αιώνα μας λένε ότι η συμμετοχή στην ΕΕ θα μας εξασφάλιζε ευημερία, σταθερότητα, δημοκρατία. Αλλά μας εξασφάλισε μνημόνια, λιτότητα, αιματηρά πλεονάσματα, ιδιωτικοποίηση των δημόσιων αγαθών. Η Ε.Ε δεν είναι το «ήσυχο λιμάνι» της ευημερίας, αλλά ένα βαθιά ταξικό κι αντιδραστικό οικοδόμημα. Η ΕΕ των 17 εκατ. Ανέργων και των 15 εκατ. φτωχών βρίσκεται σε βαθιά δομική κρίση. Δεν διορθώνεται, δεν εκσυγχρονίζεται, δεν μεταρρυθμίζεται.

Η μόνη διέξοδος για την υπεράσπιση των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων, είναι η πάλη ενάντια στην ΕΕ, η αντικαπιταλιστική διεθνιστική ρήξη και η αποδέσμευση από αυτήν. Η αμφισβήτηση της ΕΕ, που έχει ξεκινήσει εδώ και καιρό, και που κορυφώθηκε με την ιστορική ψήφο των πολιτών στη Μεγάλη Βρετανία για την αποχώρηση από την ΕΕ (ψήφος λαϊκή αλλά με αστική ηγεμονία), θα πρέπει να συνεχιστεί. Θα πρέπει να συνεχιστεί γιατί βλέπουμε πώς εκμεταλλεύονται και εδώ τους εργαζόμενους, πως βιώνεται η ανεργία και ο ρατσισμός από πρώτο χέρι. Ζούμε τις προωθημένες εργασιακές σχέσεις της ΕΕ μέσα από την επισφαλή εργασία και τα συμβόλαια μηδενικών ωρών. Βλέπουμε στην πράξη τι σημαίνει “ανταγωνιστικό περιβάλλον” και “ανεπτυγμένες οικονομίες”

Καταλαβαίνουμε τη μεγάλη άνοδο της ακροδεξιάς με δήθεν αντί-συστημικά συνθήματα, που απορροφάει σημαντικό κομμάτι της εναντίωσης στην ΕΕ, αλλά που οι πολιτικές της είναι βαθιά συστημικές, αφού δεν

κάνουν τίποτε άλλο παρά να διαπραγματεύονται μια καλύτερη θέση για την δική τους αστική τάξη μέσα στο πλαίσιο της ΕΕ. Πάνω στο έδαφος της οικονομικής κρίσης και της κρίσης της ΕΕ αναπτύσσεται το ρεύμα του εθνικισμού, του ρατσισμού και της ακροδεξιάς.

Μπροστά σε αυτή την αναστάτωση, οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις στις χώρες της ΕΕ ισχυρίζονται ότι στις επερχόμενες ευρωεκλογές θα κριθεί το δίλημμα «ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ»,», «Μνημονιακή βαρβαρότητα με ευαισθησία ή με φιλελευθερισμό;» «Μακρόν/Μέρκελ ή Σαλβίνι / Όρμπαν», ευρωπαϊσμός, δημοκρατία» από την μια και «εθνικισμός, ρατσισμός, ακροδεξιά» από την άλλη.

Ωστόσο, υπάρχει κι ο άλλος δρόμος, ο ανατρεπτικός, ο δρόμος του αγώνα, της αντίστασης, και της διαρκής πάλης ενάντια στην ΕΕ. Ο αγώνας αυτός, στον οποίο πρωτοστατούν εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι πανευρωπαϊκά, αναδεικνύει τον αντιδραστικό χαρακτήρα της ΕΕ, δείχνοντας ότι δεν μπορούν να καταργηθούν η λιτότητα, τα μνημόνια, ιδιωτικοποιήσεις και η διαρκής επιτροπεία εντός της. Οι εργαζόμενοι που παλεύουν για να πληρώσει το κεφάλαιο και οι τραπεζίτες, για την άμεση βελτίωση της ζωής των λαϊκών στρωμάτων, ενάντια στην εκμετάλλευση και τα μνημόνια. Οι εργαζόμενοι που δίνουν την μάχη κόντρα στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που υποσχέθηκε ότι θα «σκίσει τα μνημόνια» μέσα στην ευρωζώνη και την ΕΕ, για να οδηγήσει στην συνέχιση και στη κλιμάκωση της επίθεσης. Οι εργαζόμενοι που αντιμάχονται αποφασιστικά την δεξιά αντιπολίτευση της ΝΔ, του ΚΙΝΑΛ και συνολικά το αστικό πολιτικό σύστημα, που εκφράζουν με το δικό της επιθετικό τρόπο την προώθηση της ίδιας αστικής μνημονιακής πολιτικής και πρωτοστατούν στην ανάπτυξη του εθνικισμού αγκαλιά με την ΧΑ. Υπάρχει ο δρόμος του πλατιού αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος σε κάθε γωνιά της Ευρώπης. Οι 200 χιλιάδες διαδηλωτές ενάντια στο AfD στο Βερολίνο και οι δεκάδες χιλιάδες στο Κέμνιτς, το μαζικό Ιταλικό κίνημα που καλωσορίζει πρόσφυγες από το Παλέρμο έως το Τορίνο.

Σε αυτές οι αντιστάσεις που αναζωογονήθηκαν από τις μάχες πανευρωπαϊκά, ήμασταν κι εμείς παρόντες. Οργανώσαμε σε πολλές ευρωπαϊκές πρωτεύουσες συγκεντρώσεις αλληλεγγύης στους αγωνιζόμενους στην Ελλάδα. Υπήρξαμε ενεργοί στα κινήματα ανά χώρα, όπως πρόσφατα στη Γαλλία με τα «κίτρινα γιλέκα», στις απεργίες στην εκπαίδευση στην Ολλανδία και στη Μεγάλη Βρετανία, στη Γερμανία με τον αντιρατσιστικό ξεσηκωμό, στη Μεγάλη Βρετανία με τον αγώνα για τα δικαιώματα των μεταναστών, ενώ συμμετέχουμε ενεργά στα συνδικάτα και κινήματα των χωρών που βρισκόμαστε. Προσπαθήσαμε να μεγαλώσουμε την αντίληψη εκείνη που αναδεικνύει τη θέληση των ευρωπαϊκών λαών να πάνε τα πράγματα διαφορετικά, σε ριζικά άλλη κατεύθυνση.

Σε αυτή τη βάση, εμείς δηλώνουμε ότι **απαιτείται να στηριχτεί στις ευρωεκλογές της 26ης Μάη αλλά και στο δρόμο, σε κάθε μικρό ή μεγάλο αγώνα από τις 26 του μήνα και μετά, εκείνη η Αριστερά που θα συμβάλλει σε ένα οργανωμένο λαϊκό ξεσηκωμό**, την μόνη λύση για να μπει φρένο στη βαρβαρότητα. Η Αριστερά που απαιτεί αποδέσμευση από το ευρώ και ρηξη και αποδεσμευση από την ΕΕ, από θέση διεθνιστική, ταξική, αντικαπιταλιστική. Η Αριστερά που αντιλαμβάνεται ότι η παλη για έξοδο από την ΕΕ είναι αναπόσπαστα δεμένη με τους κοινωνικούς αγώνες, με την πάλη για τη διαγραφή του χρέους, με τον αγώνα για τα σύγχρονα δημοκρατικά δικαιώματα, με τον αγώνα για ειρήνη ενάντια στην ιμπεριαλιστική επιβολή της ΕΕ, με την πάλη για την οικολογική επιβίωση του πλανήτη, με την πάλη ενάντι στην καταπίεση των γυναικών και των ΛΟΑΤΚ.

Η Αριστερά που δίνει τη μόνη ρεαλιστική διέξοδο στους εργαζόμενους της Ευρώπης σήμερα: να διαλύσουν αυτό το ατσάλινο κλουβί που τους εκμεταλλεύεται και να χτίσουν αλλιώς τις κοινωνίες τους, βασισμένες στην αλληλεγγύη και τη συναδέλφωση των εργαζόμενων.

Γι αυτό στις ευρωεκλογές της 26ης Μάη στηρίζουμε-ψηφίζουμε ANTAPΣYA

Ταυτόχρονα επιθυμούμε την καταγραφή του αντι-ΕΕ και αντικαπιταλιστικού ρεύματος στην

Ελληνική κοινωνία μέσω της ANTAPΣYA, ώστε να αναπτυχθεί σε πανευρωπαϊκό ρεύμα μια σοβαρή αμφισβήτηση της ΕΕ από την Αριστερά, που θα βάζει όλα τα ζητήματα επί τάπητος και δεν θα χαρίζει τη θέση για έξοδο από την ΕΕ και διάλυση του ευρώ στις εθνικιστικές φωνές, όπως συμβαίνει τώρα με τη Λεπέν στη Γαλλία, τον Σαλβίνι στην Ιταλία, το AfD στη Γερμανία κ.ο.κ.

ΣΤΙΣ 26 ΤΟΥ ΜΑΗ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ANTAPΣYA

- **ANTAPΣYA Βελγίου**
- **ANTAPΣYA Βερολίνου**
- **ANTAPΣYA Ηνωμένου Βασιλείου**
- **ANTAPΣYA Ολλανδίας**
- **Μέλη της ANTAPΣYA στη Γαλλία**